

Chương 63: Kế Hoạch

(Số từ: 4321)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:31 PM 24/06/2025

Một nhiệm vụ hiện ra như thể đó là điều hiển nhiên.

[Nhiệm vụ – Giải cứu Tù binh Ác quỷ]

[Mô tả: Trong Lễ hội Chiến thắng, các tù binh Ác quỷ sẽ bị bán ở chợ đen đâu đó trong Đế đô. Với tư cách là Hoàng tử quý, hãy quyết định xem bản thân có muốn giải cứu họ hay không.]

[Phần thưởng: 50 Điểm Thành Tích cho mỗi tù binh được giải cứu]

Tuy nhiên, thật ngạc nhiên là nhiệm vụ này lại khá tốt.

Nguồn tin đó đến từ Sarkegaar, không phải Loyar. Mọi người đều không giấu được vẻ buồn bã.

“Dường như có những tấm vé đấu giá được bí mật giao dịch trong giới quý tộc. Dĩ nhiên, các tù binh sẽ được đưa đến đây qua Cổng Dịch Chuyển để kịp Lễ hội Chiến thắng, nên buổi đấu giá vẫn chưa bắt đầu...”

Tôi không hiểu tại sao người ta lại muốn mua nô lệ ác quỷ, nhưng có vẻ như Sarkegaar đã nghe được vài tin đồn về việc vé vào cửa phiên đấu giá ở chợ đen được chuyển tay trong giới nhà giàu.

“Tại sao chúng lại bán tù binh ác quỷ ở chợ đen? Chúng định dùng họ vào việc gì?”

Loyar trả lời câu hỏi của tôi...

“.....Có thể là do ham muốn sưu tầm... Chẳng phải đó thường là lý do người ta mua đồ trong các buổi đấu giá sao?”

“Thường là lý do nghĩa là sao chứ...”

Chúng sẽ mua những ác quỷ như Goblin và Orc vì muốn đưa họ vào bộ sưu tập của mình ư? Lại còn nói rằng đó là những lý do thông thường...

“Không đời nào.”

Chính lúc đó, tôi đã nhận ra tại sao họ lại có vẻ mặt như vậy. Eleris gật đầu trước những lời tôi lơ đãng thốt ra.

“Loài ác quỷ có giá cao nhất, tất nhiên, là succubus.”

Món hàng được săn lùng nhất, dĩ nhiên là succubus, và lý do tại sao thì đã quá rõ ràng. Đến lúc này tôi mới hiểu tại sao hôm qua Eleris lại nói với tôi về sự độc ác của loài người.

“Chết tiệt, tôi không chắc lắm, nhưng succubus... chẳng phải rất nguy hiểm sao?”

Nếu kiến thức thông thường của tôi là đúng, thì succubus chẳng phải là loài hút sinh khí của con người thông qua ham muốn của họ sao? Vậy mà chúng lại muốn mua một succubus chính vì mục đích đó ư? Chúng muốn chết à?

“Succubus rõ ràng là hút sinh khí, nhưng chắc hẳn phải có cách để giáo huấn họ nhằm ngăn chặn việc đó, hoặc thậm chí là các thủ thuật phẫu thuật.”

Chúng có thể loại bỏ khía cạnh khiến một succubus trở nên nguy hiểm và biến họ thành nô lệ. Vì vậy, chúng sẽ bán những succubus hoàn toàn vô hại, khi mà phương tiện phòng thủ duy nhất của họ đã bị tước đoạt.

“Các tù binh có thể chưa đến, nhưng chúng tôi ước tính số lượng rất lớn. Không chỉ có succubus, mà còn có incubus và nhiều chủng tộc khác cũng sẽ trở thành món hàng nóng cho những kẻ khác.”

Tôi gật đầu với vẻ mặt quả quyết trước lời của Sarkegaar.

Dyrus đã nghĩ rằng hầu hết ác quỷ bị bắt sẽ bị giết, và tôi cũng vậy. Nhưng lòng tham của con người là vô đáy. Chúng thực sự đang cố gắng bán những ác quỷ hình người gần như không thể phân biệt được với con người như thế.

Họ chỉ thuộc một chủng tộc khác, vậy mà lại bị bán trên thị trường nô lệ.

Trong nguyên tác, tôi đã viết rằng không có những thứ như vườn thú ác quỷ. Xét đến điều này, điều đó có nghĩa là có thể đã có những kẻ nuôi nhốt các loại ác quỷ dạng quái vật ở một nơi tăm tối nào đó mà tôi không hề hay biết. Ít nhất thì những chuyện này chưa bao giờ lộ ra thế giới bên ngoài.

Và rõ ràng là những người bị bán sẽ bị sử dụng cho mục đích tình dục.

Loyar, Sarkegaar và Eleris đều mang những biểu cảm khác nhau, nhưng họ đều có chung những cảm xúc tương tự.

“Vậy, các người có muốn giải cứu họ không?”

Khi tôi hỏi vậy, cả ba đều lộ vẻ mặt u ám. Sarkegaar lắc đầu.

“Thật đau lòng khi phải chứng kiến hành vi của lũ con người đó, thưa Điện hạ. Nhưng tôi hiểu rõ sức nặng của tình hình chúng ta. Thật đau buồn, nhưng nếu chúng ta ra tay cứu họ và thất bại, không chỉ cơn giận của chúng sẽ trút lên chúng ta, mà Điện hạ cũng sẽ gặp nguy hiểm.”

“.....Tôi cũng nghĩ vậy. Dĩ nhiên, chúng có thể không làm hại Điện hạ, nhưng chúng tôi là ba ác quỷ duy nhất có thể hỗ trợ ngài. Nếu mất đi dù chỉ một người, chúng ta sẽ phải chịu tổn thất nặng nề hơn nhiều vì nền tảng đã bị suy yếu.”

Loyar không muốn thừa nhận những gì Sarkegaar nói là đúng, nhưng cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đồng ý.

“.....Tôi đồng ý.”

Eleris cũng gật đầu trong khi khẽ cắn môi.

Cả ba người họ đều muốn cứu những ác quỷ bị bắt, nhưng họ có một mục tiêu quan trọng hơn nhiều. Đó là sự an toàn của tôi.

Nếu không phải vì tôi, họ hẳn đã lao vào giải cứu các ác quỷ như những con thiêu thân, vì Ma Giới dù sao cũng đã sụp đổ, và họ đơn giản là không thể chịu đựng được hành vi trơ tráo của loài người.

Họ là ba ác quỷ thậm chí còn không xuất hiện trong nguyên tác.

Điều đó có nghĩa là, nếu không có tôi ở đây, họ đã sống ở một nơi hoàn toàn không liên quan đến câu chuyện chính. Nếu tôi không can thiệp, họ đã sống cuộc đời của mình ở những nơi gần như không có mối liên hệ nào với cốt truyện chính. Dĩ nhiên, cũng có khả năng họ đã chết ở đâu đó trên đường đi.

Tôi không biết mọi thứ về thế giới này. Tôi biết khung sườn sơ bộ, nhưng không biết chi tiết. Tôi không mô tả câu chuyện cuộc đời của người qua đường số 1, nhưng điều đó không có nghĩa là người đó không có một cuộc đời.

Có lẽ họ đã bằng cách nào đó đột nhập vào khu chợ đen nơi các tù binh bị đem ra đấu giá và cố gắng giải cứu.

Cốt truyện của nguyên tác chỉ mới ở giai đoạn đầu. Nếu ba ác quỷ này thực sự xâm nhập vào khu chợ đen được tổ chức ở một nơi bí mật trong Đế đô, bị bắt và cuối cùng bị giết khi giao chiến với con người để giành lại đồng đội của mình, thì nhân vật chính và nhóm của cậu ta không nhất thiết phải biết về những chuyện này. Những phần đầu của tiểu thuyết chỉ đề cập đến cuộc sống hàng ngày của nhân vật chính tại Temple, hoàn toàn không liên quan gì đến các sự kiện xảy ra bên ngoài Temple.

Điều tồi tệ nhất có thể xảy ra ngay bây giờ là Delphine Izadra bị bắt cóc trong khi Ludwig đang đi chơi với bạn bè và bằng cách nào đó Ludwig lại cứu được cô ấy. Dù người ta nói rằng sự an toàn của các học viên Temple là ưu tiên hàng đầu của lính canh, nhưng đây chỉ là một sự cố quá vô hại... Tôi tin rằng xác suất xảy ra một sự cố như vậy là khá cao. Tôi không can thiệp nhiều vào Ludwig và nhóm của cậu ta, và Charlotte, kẻ dị biệt của Lớp B, đang ở Đế cung.

Ludwig sẽ phải chạy đôn chạy đáo để tìm người bạn cùng lớp bị bắt cóc, trong khi tôi phải tìm cách cứu người của mình đã bị bắt làm tù binh.

Dù nhìn theo cách nào, tôi cũng có cảm giác như mình đang bị cuốn vào một tuyến truyện đậm chất nhân vật chính hơn.

Vấn đề duy nhất là sự cố này có vẻ khác xa với một thứ gì đó trong một cuốn tiểu thuyết đời thường. Mà, một vụ bắt cóc cũng không thể gọi là hình mẫu của thể loại đó được. Tôi cũng chỉ là một học viên cao trung thôi mà, biết không?

Dù sao đi nữa.

Không có tôi, ba người họ đã cố gắng giải cứu các ác quỷ, và có lẽ họ đã thất bại. Nếu họ thành công, sẽ có một chấn động lớn trong Đế đô về việc các tù binh ác quỷ đã trốn thoát.

Bây giờ, tôi là ưu tiên cao nhất của họ, vì vậy có lẽ họ chỉ đang mang nỗi uất hận trong lòng mà không thể thử làm gì.

Tôi nên làm thế nào đây?

Thành thật mà nói, tôi thậm chí không phải là một ác quỷ thực sự, vì vậy tôi không thực sự biết tại sao mình phải làm điều này. Tôi không có ý định thực sự xây dựng lại Ma Giới. Tuy nhiên, tôi không tin rằng chỉ có con người mới được coi là “con người”. Ba người trước mặt tôi không phải là con người, nhưng theo ý kiến của tôi, họ không khác gì con người. Và cuối cùng, họ chắc chắn sẽ quan trọng với tôi hơn những người khác chỉ vì họ hoàn toàn đứng về phía tôi.

Những ác quỷ có trí tuệ, về cơ bản là người của tôi, sẽ bị bán làm nô lệ ở Đế đô và cuối cùng sẽ phải sống một cuộc đời khốn khổ.

Bất kể những lo ngại khác nhau đó, sự thật là tôi muốn làm gì đó nếu có thể. Nếu tôi cứu họ, họ cũng sẽ hoàn toàn đứng về phía tôi.

Tuy nhiên, rủi ro quá lớn. Nếu ba người này bị bắt hoặc danh tính của họ bị bại lộ, khả năng cao là tất cả họ sẽ chết.

Tôi chân thành muốn cứu họ, nhưng cũng đúng là tôi đã do dự về việc liều mạng vì họ. Bởi vì tôi biết rõ nhất rằng tôi không phải là một người vĩ đại đến thế.

Đó là lý do tại sao gã chú này, người có thể quay trở lại thời cao trung, chẳng qua chỉ là một tên côn đồ tầm thường có chút gan dạ hơn những người khác, nhưng nhìn chung cũng chỉ là một thằng nhóc thô lỗ.

Chỉ cần nghĩ đến việc xâm nhập vào khu chợ đen đó, nơi chắc chắn có rất nhiều triệu phú và quý tộc tụ tập, để giải cứu những tù binh đó, tôi thậm chí không thể tưởng tượng ra cách nào để thoát ra khỏi đó mà không bị hề hấn gì. An ninh sẽ rất nghiêm ngặt, và chúng tôi thậm chí có thể không vào được ngay từ đầu.

Ngay cả ba người họ, vốn mạnh hơn tôi rất nhiều, cũng sẽ thất bại.

Mọi người đều có vẻ mặt u ám khi phải chấp nhận rằng họ không thể làm gì được. Bởi vì bảo vệ tôi là ưu tiên hàng đầu của họ. Họ không muốn tôi đưa ra quyết định về vấn đề này, họ chỉ đơn thuần báo cáo cho tôi những gì đã xảy ra ở Đế đô.

“Nhưng chúng ta không thể suy nghĩ thêm một chút sao? Về việc có nên giải cứu họ hay không.”

Dù tôi nghĩ thế nào, tôi chỉ có ba người này là hoàn toàn tin tưởng và đi theo tôi. Và bây giờ, chính ba người họ lại tha thiết muốn làm điều gì đó đến vậy, tôi không thể cứ thế bảo họ đừng làm.

Trước lời nói của tôi, tôi có thể cảm thấy một luồng cảm xúc dâng lên trong mắt mọi người.

“Không, thưa Điện hạ. Sự an toàn của người cai trị tối cao phải là ưu tiên tuyệt đối của chúng ta. Điều đó chắc chắn rất đau lòng và khổ sở, nhưng sức nặng của nó hoàn toàn khác.”

Sarkegaar vẫn phản đối, bất kể cảm xúc của ông ta. Ông là người đặt sự an toàn và tương lai của tôi lên hàng đầu, vì vậy việc ông nói như vậy là hoàn toàn hợp lý.

“Không sao. Tôi vẫn chưa quyết định có nên làm hay không, chúng ta cứ xem thử có ý tưởng nào hay không đã.”

Tôi thậm chí còn không hỏi ý kiến của Loyar hay Eleris mà chỉ nói rằng ít nhất cả bốn nên bàn bạc về nó. Tôi chắc chắn sẽ không cân nhắc thử nếu chỉ có những ý tưởng mạo hiểm được đưa ra. Nếu đó là một việc không thể thành công, đó sẽ là tự sát.

Eleris mở miệng trước.

“Giả sử ngài muốn làm gì đó, có ba điều ngài phải biết trước. Vị trí của chợ đen, số lượng tù binh và lực lượng an ninh của chúng.”

“Đúng vậy.”

Nếu chúng tôi thậm chí không biết điều đó, chúng tôi sẽ chỉ như mò kim đáy bể. Đầu tiên, cần phải biết chợ đen sẽ mở ở đâu. Trước lời của Eleris, Loyar gật đầu.

“Dù chúng ta có thể tìm ra bằng cách nào đó, nhưng thông tin liên quan đến chợ đen là thông tin cấp cao được lan truyền bí mật, ngay cả trong giới quý tộc.”

Đúng vậy. Không đời nào thông tin về chợ đen, thứ chỉ được cho là đến tai giới quý tộc, lại trôi nổi trên đường phố, vì vậy rất khó có khả năng Băng Rotary có thể thu thập được loại thông tin đó.

“Tôi nghĩ rằng sẽ chỉ đúng đắn nếu tôi đi tìm hiểu những điều này, vì chính tôi là người mang thông tin này về, nhưng trước tiên chúng ta cần có vé để vào chợ đen.”

Vì đây là một thị trường khá bí mật, người ta chỉ có thể có được thông tin bằng cách lấy được vé.

Sarkegaar có thể có được thông tin chỉ lưu hành trong giới quý tộc.

Đó là lý do tại sao ông đã chấp nhận những rủi ro như vậy để đóng vai một quý tộc của Đế quốc.

“Một tấm vé giá bao nhiêu?”

“Theo như tôi biết là 40 xu vàng, thưa Điện hạ.”

Chỉ riêng phí vào cửa đã là 40 triệu won rồi. Nếu ai đó chỉ đến đó để xem một vòng, đó sẽ là một tổn thất lớn, vì vậy họ sẽ cố gắng trả giá quyết liệt để ít nhất cũng vót vát được thứ gì đó. Đó là một thủ thuật tâm lý để khiến mọi người muốn chi những khoản tiền khổng lồ để không lãng phí phí vào cửa đó.

“Dĩ nhiên, hiện tại chúng ta thậm chí còn không biết chính xác ai đang bán vé, nhưng tôi tin rằng chúng ta có thể tìm ra. Ngoài ra, nếu ngài không ngại một chút rủi ro, chúng ta có thể ăn cắp vé của người khác và cải trang để vào buổi đấu giá. Dĩ nhiên, trước tiên chúng ta phải xác định xem sẽ lấy vé từ ai và phải làm gì với người đó sau đó...”

Có thể lấy được vé, nhưng vấn đề là tiền bạc, và nếu chúng tôi vào bằng vé của người khác, sẽ có vấn đề về việc chúng tôi sẽ làm gì với người mà đã lấy cắp vé. Bất kể chúng tôi sử dụng ma thuật lừa dối hay ma thuật thôi miên, thì vẫn sẽ tạo ra một tình huống mà một người không thể nhớ mình đã từng tham dự buổi đấu giá lại thực sự đã tham dự.

Chúng tôi vẫn sẽ không biết chợ đen ở đâu, và cũng không biết số lượng tù binh.

Vậy, những kẻ vĩ đại nào đã mở ra khu chợ đen đó?

“Còn những kẻ mở chợ đen thì sao?”

Đó là câu hỏi tiếp theo của ta. Nghe vậy, Eleris trả lời tôi.

“Điều đó không có gì quá khó, thưa Điện hạ. Có thể suy ra rằng nếu một người có thể tuồn tù binh chiến tranh ra ngoài như thế này, chúng sẽ có mối quan hệ thân thiết với Liên Quân, bởi vì chỉ khi đó chúng mới có thể đưa tù binh đi bán ở chợ đen.”

“Phải.”

“Nếu thông tin về các tù binh, những người thậm chí còn chưa vào thành, sẽ bị bán ở chợ đen đã lan truyền, điều đó có nghĩa là kế hoạch này đã được thực hiện từ rất lâu trước khi Quân đoàn Chinh phạt Ma Giới trở về.”

Các tù binh thậm chí còn chưa vào thành hay bị tuồn ra ngoài. Tuy nhiên, đã có những tin đồn về việc chợ đen sẽ mở cửa, dù chưa lan rộng. Giữa những kẻ có những ham muốn mờ ám như vậy...

Tôi gật đầu trước lời của Eleris.

“Điều đó có nghĩa là đã có cuộc nói chuyện với bên quản lý tù binh của Đế quốc. Những người lính thuộc đơn vị quản lý tù binh có lẽ có liên quan đến một tổ chức nào đó đúng không?”

“Đúng vậy. Ngay cả khi không phải tất cả binh lính cấp chỉ huy đều biết về điều này, thì bất kỳ binh lính nào có cấp bậc đủ để đưa ra quyết định chắc chắn sẽ biết.”

Sẽ không thể nào tuồn tù binh chiến tranh ra ngoài mà không có sự cho phép của một chỉ huy hoặc người đứng đầu đơn vị quản lý tù binh.

“Chết tiệt, chuyện này dính líu đến cấp quá cao...”

Tôi không khỏi thở dài. Dù đơn vị quản lý tù binh có thể có địa vị khác với lực lượng chinh phạt, nhưng gần như chắc chắn rằng có một nhân vật cấp cao nào đó có liên quan đến vụ này.

“Có một khả năng nhất định rằng nó thậm chí có thể liên quan đến Hoàng gia.”

“Chúng ta không thể loại trừ khả năng đó.”

Loyar gật đầu trước lời nói của tôi.

Nếu để yên, họ dù sao cũng sẽ bị chặt đầu. Tôi không thể phủ nhận rằng việc nghĩ đến chuyện bán họ ở chợ đen và hốt tiền của một vài kẻ nhà giàu biến thái là khá phổ biến. Do đó, có một khả năng nhất định rằng chính Hoàng gia đã lên kế hoạch bán một số người ở chợ đen. Rõ ràng là sẽ có rất nhiều tiền chảy vào túi của chúng.

Chúng có thể nghĩ rằng bán những ác quỷ đã bị bẻ nanh và không còn nguy hiểm sẽ là một công việc kinh doanh khả thi hơn nhiều so với việc chỉ giết họ.

Khu chợ đen này có thể là một sự kiện ngầm để kỷ niệm lễ hội này do Hoàng gia tổ chức. Việc đưa tù binh chiến tranh đi chắc chắn là có thể đối với một người có cấp bậc chỉ huy, nhưng vẫn khá rủi ro.

Vì vậy, rất khó có khả năng Hoàng gia không biết về vấn đề của khu chợ đen đó. Người ta có thể đi đến kết luận đó chỉ bằng cách biết rằng những tin đồn như vậy đang lan truyền trong giới quý tộc.

Thực tế, Bertus và Charlotte có thể đã biết về điều này.

“Chúng ta không chắc chắn, nhưng những người liên quan đến việc này ở cấp quá cao.”

Đó không phải là chuyện đơn giản mà những băng đảng tầm thường có thể động đến, kể cả Hội Đạo Tặc.

Đây là một việc được lên kế hoạch bởi Hoàng gia, hoặc một nhóm lớn có quyền lực khổng lồ.

Nếu vậy, thì chúng tôi cũng có thể ước tính được mức độ của lực lượng an ninh, điều cuối cùng chúng tôi cần biết. Tôi chắc chắn rằng nó sẽ có mức độ an ninh cực kỳ cao.

“Chúng ta sẽ phải vượt qua hàng rào an ninh cực kỳ nghiêm ngặt, giải cứu các tù binh ác quỷ mà chúng ta không biết số lượng, và sau đó giấu họ ở một nơi nào đó...”

Không có bước nào trong ba bước đó có vẻ khả thi.

“Có thể thực hiện được bằng ma thuật không?”

Cuối cùng, tôi lại phải dựa vào mảnh gian lận đó. Eleris lắc đầu khi tôi nhìn cô nàng.

“Vì đó hẳn là một nơi dự kiến có rất nhiều khách quan trọng đến, chúng sẽ có rất nhiều biện pháp an ninh. Có lẽ sẽ có các pháp sư trong đội ngũ an ninh.”

“Chúng có cùng đẳng cấp với cô không?”

Đối với tôi, Eleris có vẻ là một pháp sư cấp khá cao.

“Tôi không chắc lắm. Tất cả các lực lượng của Quân đoàn Chinh phạt Ma Giới, bao gồm cả lực lượng của Đế quốc, đáng lẽ đã bị suy yếu nghiêm trọng, và không nên còn lại quá nhiều lực lượng tinh nhuệ. Nhưng các pháp sư của chúng có thể ở đẳng cấp tương đương với tôi, và ngay cả khi chúng không trà trộn trong đội ngũ an ninh, tôi chắc chắn rằng chúng không phải là không lường trước việc ai đó có thể muốn can thiệp vào buổi đấu giá bằng ma thuật. Chúng có thể sử dụng Kết giới Chống Ma thuật. Rốt cuộc, chúng sẽ không chỉ lo ngại về việc ai đó giải cứu các tù binh. Chúng có thể lo ngại hơn về việc ai đó điều khiển buổi đấu giá theo hướng có lợi cho mình bằng ma thuật.”

Có thể có ai đó cố gắng sử dụng một câu thần chú thôi miên hoặc ảo giác quy mô lớn hoặc ma thuật tinh thần tương tự để khiến giá thầu của họ được thông qua. Ma thuật khá linh hoạt, vì vậy khá mơ hồ về việc người ta có thể thử sử dụng nó vào việc gì. Ít nhất họ cũng nên cài đặt một số biện pháp đối phó với nó. Bất kể là vì các tù binh hay lý do nào khác.

Ba người họ thậm chí đã làm gì trong một tình huống như thế này? Có vẻ như họ đã cố gắng làm điều gì đó trong nguyên tác, nhưng có thể họ chỉ liêu lĩnh tấn công địa điểm vì không thể chịu đựng được cơn giận của mình nữa.

Tuy nhiên, ngay cả sau khi suy nghĩ về nó, điều đó vẫn thực sự liêu lĩnh. Chỉ có ba người họ và mọi thứ sẽ không thực sự thay đổi nhiều ngay cả khi ta tham gia vào.

Ba người họ có thực sự lao thẳng vào một việc mà về mặt logic là không thể đạt được không? Họ có thực hiện nỗ lực liều lĩnh của mình ngay cả khi biết rằng họ rất có thể sẽ chết không?

Nếu là Sarkegaar, ông sẽ ngay lập tức lao vào trong cơn thịnh nộ bùng cháy, không còn hy vọng tái thiết Ma Giới, và Loyar sẽ nghĩ rằng một chuyện như vậy không nên xảy ra. Tôi không biết điều gì đã xảy ra trong tâm trí Eleris để cuối cùng cô quyết định đi cùng họ.

Dù có vẻ như cô cảm thấy một cảm giác tội lỗi nhất định đối với các Ác quỷ.

Tuy nhiên, vì tôi, họ đã không quyết định nhảy vào lửa.

Gần như không thể xâm nhập vào nhà đấu giá và giải cứu các tù binh, và ngay cả khi chúng tôi bằng cách nào đó làm được, chúng tôi nên đưa họ đi đâu? Ngay cả khi thành công cũng chỉ toàn là vấn đề, bởi vì chúng tôi thậm chí còn không biết có bao nhiêu tù binh.

Tuy nhiên Eleris, người đã chìm đắm trong suy nghĩ một lúc, nghiêng đầu.

“Chúng ta có nhất thiết phải hành động khi chợ đen đang diễn ra không?”

Hả? Ý cô là gì?

“Chẳng phải thời điểm giải cứu các tù binh khi chợ đen đang mở cửa là lúc tồi tệ nhất sao, thưa Điện hạ?”

Tôi liền nhận ra Eleris đang nói về điều gì.

Thời điểm buổi đấu giá bắt đầu sẽ là lúc an ninh nghiêm ngặt nhất.

Vì vậy, chúng tôi gần như đang nói về việc lao vào một cách liều lĩnh trong khi đó là lúc nguy hiểm nhất đối với chúng tôi.

“Sẽ không dễ dàng hơn nếu chúng ta bắt đầu hành động trước khi buổi đấu giá bắt đầu, hoặc sau khi việc mua bán đã kết thúc và các ác quỷ được giao cho người mua sao? Vẫn sẽ có một số biện pháp phòng ngừa được thực hiện trước khi bán, nhưng sau khi quyền sở hữu được chuyển cho một cá nhân khác, chúng phải tự mình quản lý nô lệ của mình, vì vậy tôi nghĩ sẽ dễ dàng hơn để bắt chúng vào thời điểm đó.”

“À... Cô nói đúng.”

Loyar chậm rãi gật đầu như thể cô chưa từng nghĩ đến điều đó trước đây.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

*THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:*

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

Thanks For Reading